

Abstrakt

Tématem této dizertační práce je spolupráce české a německé krajní pravice. Autorka se pak úzce zaměřuje na spolupráci českých a německých extrémně pravicových stran od roku 1989 do roku 2019. Cílem práce není pouhá deskripce vztahů a událostí, ale zejména porozumění samotné logice vztahů české a německé extrémní pravice. Při zaujetí teoretického rámce diskurzivní teorie tzv. Essex School autorka přistupuje k podrobné analýze diskurzů českých extrémně pravicových stran o Němcích a Německu, sleduje transformace původních protiněmeckých diskurzů i původ těchto změn. Na pozadí těchto procesů pak popisuje proměny „podmínek možnosti“, které činí případnou česko-německou spolupráci pro strany české i německé extrémní pravice „myslitelnou“; všímá si změn diskurzivních podmínek, které umožňují česko-německé přátelství navzdory sporným otázkám minulosti obhájit a „racionalizovat“.

Autorka práce analyzuje protiněmecký diskurz SPR-RSČ v 90. letech 20. století, zabývá se i okolnostmi údajných kontaktů SPR-RSČ s německými Die Republikaner. Další část je věnována vztahům českého neonacistického hnutí s Německem, Dělnické straně, potažmo její nástupkyni Dělnické straně sociální spravedlnosti a německé Nationaldemokratische Partei Deutschlands. Autorka se zde zabývá otázkou, jak došlo ke změně původního protiněmeckého diskurzu Dělnické strany a jako tyto dvě strany, které zaujímají odlišná stanoviska v otázce sudetských Němců, dokáží svoji spolupráci na pozadí stávajících diskurzivních struktur uchopit a racionalizovat. Práce se rovněž zabývá pojetím vztahů vůči Němcům a Německu ze strany Národní demokracie i Národní strany a jejich kontakty s politickými hnutími a stranami v Německu.